

A törpekirály epreskertje

Egyszer a törpekirály csikorgó hidegben baktatott hazafelé. Fújt a szél, porzott a hó, még a farkasok is dideregtek.

Éppen egy faluba érkezett, mikor beesteledett. De bizony messze volt még odáig, ahol a törpekirály lakott!

Azt gondolta hát, hogy bezörget valahová, s szállást kér éjszakára. Látott is egy szép tornácós házat, az ablaka így világított a sötétben, mintha a nap sütne odabent.

A gazdag ember lakott itt, aki egyszerre három lámpást égetett, mert egy nem volt elég neki. A törpekirály odament a fényes ablakhoz, és bekocogott.

A gazdag ember lánya jött ki ajtót nyitni - de mikor megtudta, hogy mi járatban van az idegen, egyből kiadta az újtát. Becsapta az ajtót.

Mit tehetett a törpekirály: tovább-baktatott a csikorgó hidegben.

Amikor a falu végére ért, látott egy kis szalmakontyos házat, az ablakán gyenge fény szűrődött ki. A szegény ember lakott itt, s csak egy gyertya pislogott odabent. A törpekirály itt is bekocogott.

A szegény ember lánya nyitott ajtót - s mikor megtudta, hogy mi járatban van az idegen, mindjárt bevezette, meleg tejjel kínálta, s a kemencepadkán fekhelyet készített neki. Mikor a törpekirály lefeküdt, csak ennyit mondott:

- Lányom, holnap reggel gyere ki a hegyek közé, a vasajtót keresd meg, ott leszek! Amikor megvirradt, a törpekirálynak hűlt helye volt a kemencepadkán. A lány mindjárt kosarat kapott a karjára, csizmát húzott, kendőt terített magára, s elindult a nagy hóban a hegyek közé. Bizony nem volt könnyű a vasajtót megtalálni - dél lett, mire megtalálta. De még zörgetnie se kellett, a törpekirály máris nyitotta az ajtót, és betessékelt a lányt. S az meg azt hitte hirtelen, hogy télből nyár közepébe csöppent! Amerre csak nézett, gyönyörű eperbokrok zöldelltek-piroslottak mindenfelé. A lány mindjárt le is hajolt az egyik bokorhoz, de a törpekirály rákiáltott:

- Ahhoz ne nyúlj! - s a hatalmas kertnek egy másik sarkába vezette. - Innét vigyél! - mondta. Csupa-csupa öregszemű, mézédés eperrel volt itt tele a föld: nem volt nagy fáradtság teleszedni a kosarát. Megköszönte a törpekirály jóságát, aztán indult is haza - s otthon az egész család jól belakott eperrel.

Hanem hamar híre ment ám a szerencsésének! S a gazdag lány is megtudta rögtön. Nosza, fogta ő is a kosarát, ment a hegyek közé. A vasajtónál ő is ott találta a törpekirályt. Ő is telerakta a kosarát - de még azt sem mondta, köszönöm, máris indult haza, hogy eldicsekedjen vele, mit látott, mit hozott.

Hanem amikor nagy büszkén belenyúlt a kosarába, a sok eperszem hirtelen mind varangyos békává változott.

Bezzeg toporzékolt, átkozódott a gazdag ember lánya! De ne sajnáljuk - azt kapta, amit megérdemelt.